

fremkom fra det ærede Medlem fra Midde-
fart (H. Jensen) under 2den Behandling.
Man har ment at gjøre Loven endnu mere
sympathetisk for Landboerne, naar „de Fat-
tiges Kasse“ ogsaa fik en Del af Bøderne,
som altsaa rammer dem, der ikke overholde
de i denne Lov trufne Bestemmelser. Jeg
skal kun sige endnu, at naar man ikke har
truffet en lignende Bestemmelse med Hensyn
til Kjøbstæderne, er det af 2 Grunde. For
det Første, fordi den Afgift, der nu skal er-
lægges, hvis dette Forslag bliver til Lov,
ikke for disse Kommuners Vedkommende vil
blive større, end den er i Dieblirket. Der
er Byer, hvor man betaler 10 Kroner om
Aaret for en Hund, hvad man nu kun skal
betale for en større, men ikke for smaa Hunde,
og man har anset det for urimeligt at und-
drage Kommunernes Kasse et Beløb, som de
ifølge den bestaaende Lovgivning kunne gjøre
Regning paa, og dernæst har man ikke truffet
nogen Bestemmelse med Hensyn til „de Fat-
tiges Kasse“ i Kjøbstæderne, fordi der ikke
er saa saa Kjøbstæder, hvor der ingen fri
Tattigkasse er, hvor den kun rent abstrakt
taget er til Stede, og vi have været noget
i Tvivl, om man skulde begynde at puste Liv
i den ved Hjælp af denne Lov. — Det er
de Ændringer, der ere stillede af hele Ud-
valget, og som jeg skal anbefale til Thingets
Bedtagelse, idet jeg ikke har ment det nød-
vendigt at gaa videre ind paa Sagen, og
ikke har ment, at der paa denne Tid af Aaret,
saa nær den 1ste April, skulde gives Anled-
ning til større Udviklinger og en mere vold-
som Diskussion.

Broctenhjums-Skæft: Jeg ønsker kun
at udtale mig om et Par af de Ændrings-
forslag, som Udvalget har stillet. Det første
er Ændringsforslaget Nr. 2, hvor der staar:
„For Hunde, som holdes paa Kjøbstadens
Jorder udenfor den egentlige Bygrund, kan
Byraadet dog bestemme, at der kun skal svares
Afgift efter Reglerne i denne Lovs § 5“.
Saaledes som det er redigeret, forekommer
det mig, at Bestemmelsen staar tilbage for
den Tilstand, vi nu have efter den gjældende
Lov af 19de Januar 1870. Ifølge dens §
3 kan Byraadet med Ministeriets Samtykke
beslutte, at sjerntliggende ubebyggede Grunde
helt eller delvis undtages fra denne Lovs
Bestemmelser. Disse Kjøbstadsgrunde, som
altsaa ikke ligge paa Byens Grund, ere jo
af den Bestaaffenhed, at nogle af dem ere
meget stærkt bebyggede, nemlig de, der lig-
ger lige op til Byens Grund, hvorimod de
sjerntliggende ikke ere meget bebyggede. Det
er altsaa meget naturligt, at man regnede
de Dele af Grundene, der laa nær ved

Byen, hvad Hundeaagiften angaar, til selve
Byens Grund, saaledes at Folk derved kom
til at betale noget Mere for Hundene, hvor-
imod de fjernere boende kom til at betale
ganste Lidt eller slet intet, ligesom paa Lan-
det. Naar vi nu tage den Redaktion, som
her er foreslaaet, er jeg bange for, at det
skal forstaas saaledes, at Byraadet enten
kan bestemme, at alle Kjøbstadsjorder skulle be-
tale som Landet, eller at de skal betale som
Byer, og det vilde være Noget, der vilde
genere Kjøbstæderne i høj Grad. Jeg tror
derfor, at det vilde være rigtigere at lade
denne Bestemmelse, staa som den er i § 3 i
Loven af 1870. Den er jo nemlig efter det
nye Lovudkast ikke ophævet, og naar Nr. 2
blev udstemt, vilde § 3 i Loven af 1870
være gyldig, og den anser jeg for mere prak-
tisk end den Bestemmelse, som Udvalget nu
har optaget. Iøvrigt kunde der meget let
foretages en Redaktionsforandring, naar man
skrev: Paa Kjøbstadens Jorder eller en Del
af disse, men det staar der nu ikke, og det
er for silde at stille Ændringsforslag. Jeg
har altsaa kun villet gjøre opmærksom paa,
at jeg ønskede det Nr. udstemt. Hvad Nr.
5 angaar, er jeg fuldkommen enig i, at der
for Hunde, der ere over 20 Tommer, skal be-
tales 5 Kroner, men det forekommer mig
egentlig, at det havde været ligesaa rigtigt
saaledes som Landstinget havde bestemt, og
som Folkethinget bestemte ved 2den Behand-
ling, at der for andre Hunde paa Landet,
naar det kun var een Hund, skulde betales
50 Ore, thi der er mange høiest unyttige
Hunde paa Landet, der hverken ere til Nytte
eller Glæde for Noget, og det var godt at
blive fri for dem; ere de til Nytte og Glæde
for Noget, betale Folk med Fornøielse 50
Ore. Disse to Ting ønskede jeg at frem-
drage med Hensyn til Ændringsforslagene.
Hvad selve Lovforslaget angaar, vil jeg ogsaa
tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger,
idet jeg nemlig er overbevist om, at dette
Lovforslag i samtlige Kjøbstæder her i Lan-
det vil opvække den allerstørste Utilfredshed
(Ufredselse). Jeg skal strax sige hvorfor,
idet der nemlig overalt har været Stemning
for, at Hundeaagiften skulde forhøies i Kjøb-
stæderne ligesaa vel som her i Kjøbenhavn.
Jeg kan ikke bedømme Forholdene i Kjøben-
havn; men derimod kender jeg dem ganste
godt i Kjøbstæderne, og i disse har Stem-
ningen været for, at Hundeaagiften skulde
forhøies. Nu er imidlertid dette Lovudkast
indrettet saaledes, at det aabenbart ligefrem
er et Tilbagekridt i den Henseende. Som-
ærede Medlemmer ville se, staar der nemlig
i Loven af 1870, at i Kjøbstæderne bliver
denne Afgift fastsat til 2—10 Kr., og Kom-